

Byrde, der er paalagt de paagældende Retsbetjente. Alt, hvad Staten har at gøre med Fordelingen af denne Afgift, er at foretage den sidste endelige Udregning, og det kan ikke være saa overmaade besværligt at dele den efter Procenter mellem de Kommuner, som skal oppebære den.

Endelig udtalte den højtærede Minister sig imod Ændringsforslag Nr. 23, som jo alene er fremsat for at vise samme Kulance overfor fremmede, som der i andre Lande vises overfor danske vejfarende, der kører med Motorkøretøjer, og ingenlunde for at skaane de fremmede for Skat. Selvfølgelig kan man godt sige, at den, som har Raad at gøre en Udenlandsrejse med Motorkøretøj, ogsaa kan betale denne Afgift paa 25 Kr. for en Maaned. Det er heller ikke dette Hensyn, der har gjort sig gældende, men Hensynet til ikke at stille vort Land i en mindre gunstig Belysning overfor de fremmede.

Maegaard: I en tidligere Bemærkning tilraadede jeg ærede Medlemmer at stemme for Ændringsforslag Nr. 14, skønt jeg, som jeg sagde, ikke var stemt for, at vejfarende med Hestekøretøjer skulde være andre Regler undergivne end Folk, som befarer Vejene med Automobiles og Cykler, men jeg gjorde det, fordi jeg mente, at Forholdene for Tiden var ret ugunstige til at lovfæste denne Bestemmelse, men ogsaa, fordi det var tilladt Amtsraadene — ja, ikke alene tilladt, men det var deres Ret — i deres Politivedtægt at indsætte Bestemmelse herom. Denne Begrundelse tiltraadte i og for sig Ministeren, men han fandt den ikke tilstrækkelig til, at han kunde tiltræde Ændringsforslaget, derimod udtalte det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Oluf Jensen) sig stærkt imod den Begrundelse, jeg havde fremsat, og ytrede blandt andet, at vi ikke behøvede at tage Hensyn til, at der for Tiden kun var en ringe Mængde af Lysmidler i vort Land, Krigen vilde ikke være ved, og disse Forhold vilde formentlig ændres ret hurtigt — saaledes turde man vel nærmest forstaa hans Udtalelser. Jeg deler ikke det ærede Medlems Syn paa disse Forhold. Der staar i nærværende Lovforslag en Bestemmelse om, at Loven træder i Kraft 1. Juli 1918, og de Bestemmelser, vi her drøfter, vil derfor komme til at virke i den kommende Vinter. Da alt tyder paa, at de Lysmidler, som de vejfarende skal benytte for at efterkomme Lovens Bestemmelser, i den kommende Vinter vil foreligge i endnu mindre tilstrækkeligt Omfang end i den Vinter, vi er ved at forlade, synes

jeg, at det, da de hestevejfarende ikke tidligere har haft denne Pligt, er meget uheldigt paa nærværende Tidspunkt at lovfæste en Bestemmelse som denne, saa meget mere som de enkelte amtskommunale Raad, hvad jeg gjorde opmærksom paa, har i deres Magt til enhver Tid i deres Politivedtægt at kunne indsætte Bestemmelse herom. Der er yderligere en Grund, som har været medvirkende til, at Udvalget har foreslaaet denne Bestemmelse fjernet, nemlig denne, at den, saaledes som den lyder i det foreliggende Lovforslag, ikke godt kan vedtages, hvis den fuldt ud skal opfylde det Krav, man stiller til den. Der staar nemlig i det paagældende Stykke, at denne Lygtetvang kun skal gælde for Kørsel paa Landeveje. Hvis det derfor er Hensigten med denne Lygtetvang, at den skal tjene som Støtte for en sikrere Færdsel paa de Veje, som det i det hele taget er tilladt Automobilene at færdes paa, maa denne Lygtetvang ogsaa udstrækkes til alle disse Veje. Det er ikke nok, at man er sikret med Hensyn til sin Færdsel paa Landeveje; man maa ogsaa være sikret paa alle andre Veje, hvor Automobilkørsel er tilladt. Denne Bestemmelse skulde have været ændret, og det har været drøftet indenfor Udvalget, hvorledes en saadan Ændring skulde være, men vi har ikke i Udvalget kunnet finde en Form, der var nogenlunde tilfredsstillende, idet en Ændring i den Henseende vilde virke i højeste Grad generende for al Vognfærdsel rundt omkring i Landdistrikterne paa offentlige Veje. Det har været Hovedgrunden til, at vi har sluttet os til den Ændring, at vi saa undlod i Loven at paabyde Lygtetvang, og da vi, som sagt, hidtil har kunnet befare Vejene uden at have Lygtetvang, tænker jeg mig ogsaa, at vi kan det i den nærmeste Fremtid, indtil Forholdene bedrer sig paa anden Maade, saa at vi atter kan indføre Lygtetvang. Jeg skal derfor atter opfordre ærede Medlemmer af dette Ting til at stemme for Ændringsforslaget under Nr. 14.

Med det samme jeg har Ordet, maa jeg maaske i Tilslutning til den ærede Ordfører gøre en Bemærkning til den højtærede Minister med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 12, hvor Udvalget foreslaar, at der ikke skal fastsættes nogen bestemt Minimumsgrænse for Hastigheden paa visse befærdede Strøg. Der staar i Lovforslaget, at den kan ansættes til 15 km i Timen. Naar vi har foreslaaet denne Bestemmelse strøget, er det, fordi Udvalget er vidende om, at visse Steder i Landet — paa særlig vanskelige Steder, f. Eks. i Byer med meget